

1901-05-11

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Oscar Matthiesen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Washington D.C. (USA)

Modtagersted:

Charlottenlund (Danmark)

Omtalte personer:

Camilla Matthiesen

Carl Rohl-Smith

Sarah Rohl-Smith

Omtalte steder:

Brightwood Ave Washington

New York City

Schweiz

Sverige

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen er tilbage i Amerika, og han har været i New York i 2-3 måneder. Han har haft introduktionsbreve med fra Danmark, men de små bestillingsarbejder, han har fået, er ikke blevet til noget. Willumsen har været meget fortvivlet, men nu har Sarah Rohl-Smith bedt ham om at færdiggøre fire relieffer til General Sherman Monument. Willumsen har dog besluttet at rejse hjem igen, hvis dette arbejde ikke fører andet med sig.

TRANSSKRIFTION

Lørdag d 11 Maj 1901.

Kære Matthies

Du har maaske tænkt at jeg ikke mere gider skrive til Dig.

Det er ikke saa. Jeg har ikke skrevet til Nogen før i disse Dage. For naar jeg skulde skrive hjem, havde jeg besluttet, skulde Brevet indeholde noget positivt.

I disse 2-3 Maaneder jeg har været her, siden jeg sidst var hjemme, har jeg ikke bestilt andet end rende, rende, jeg tror, jeg har talt med over hundrede Mennesker og til ganske uden Gavn.

Jeg havde jo nogle smukke Introduktionsbreve med til New Yorks bedste Mænd. Nogle tog dannet og elskværdigt imod mig, gav mig en Lunch, en anden gav en privat Dinner; men Ingen bragte mig i Forbindelse med Folk, der kunde skabe mig en Fremtid. Andre tog uelskværdig, ja raat imod mig, og jeg gik bort med Øjnene

fulde af Taarer.

Langt om længe fik jeg fat i nogle smaa Bestillinger. En Tegning til at sætte udenpaa en A.B.C.¹ En Illustration til et Magasin.² En Tegning til en Plakat for kondenseret Melk.³ Jeg tegnede og sled i det haabefuldt og saa lysere paa Fremtiden; dog efter kort Tid var Humøret lige sort igjen. Alle mine Tegninger fik jeg hjem igjen, de kunde ikke bruge dem. Da jeg senere saa hvad de kunde bruge, blev jeg meget forbavset; det var Makværk de vilde have.

De har her den forbandede Skik at give den samme Opgave til 4 Kunstnere, de vælger saa En og de andre kan faa 10\$ for Udlæg. Lær ikke Danmark sligt.

Du kan forstaa at jeg var Fortvivlelsen nær. Jeg maa være for gammel til at rejse ud. Jeg kan ikke nu, tage de Knops som Verden giver, paa den Forhaabningens

Baggrund som Ungdommen kan. Skal man Emigrere skal man begynde fra neden af i det nye Land, og arbejde sig op ved at tage Chancerne.

Jeg tænker paa at komme hjem og resonere, for bruge ti Aar af mit Liv, til alsken "Pot boiling", som de her kalder det, kan ikke gaa an.

Men for en 8te Dages Tid siden kom Fru Rohl-Smith op til New York for at tale med mig, om jeg vilde gøre de fire Relieffer færdige til Scherman Monumentet. Efter nogen Underhandling og efter at jeg havde været nede at se paa Sagerne, blev vil enige, og jeg bor nu hos hende i Washington. 3015 Brightwood Ave.

Det er et Arbejde som vil tage Maj og det meste af Juni.

Jeg havde tænkt mig det kunde blive et Par behagelige Maaneder, hos en elskværdig Kone, men det bliver det vist neppe, thi hun er vanskelig at have med at gøre, og betragter mig vistnok, som et nødvendigt Onde, der skal røre ved hendes Mands Relieffer, istedet for at betragte mig som den hjælpende Haand, der skulde bringe en smuk Afslutning paa det engang afbrudte Arbejde.

Jeg spurgte hende om jeg skulde hilse Dig. I maa nok være Uvenner Uvenner, for hun sagde kun nødtvungen "Ja det maa De gærne". Skulde nu dette Arbejde ikke føre til en Fremtid, saa rejser jeg tilbage til Europa, og ser om jeg kan tage min afbrudte Kariere op igjen.

Jeg kunde have Lyst til at male et Bjærglandskab fra Sweitz, eller en vild Skovegn i Nord Sverrig. Gider Du rejse med, eller kender Du en anden som vil, En Ven og Sympatiser.

Endelig har jeg det legemligt vel.

Haaber at Du og Kone og Børn ogsaa har det godt. Mange Hilsner til hele Familien. Skriv snart.

Din Ven

J.F. Willumsen

¹ Bestillingsarbejde til University Publishing Co., der var et universitetsforlag i New York med speciale i undervisningslitteratur.

Se Willumsens skitser til Little Boy Blue (1901)
J.F. Willumsens Museum, Acc 1384-1388

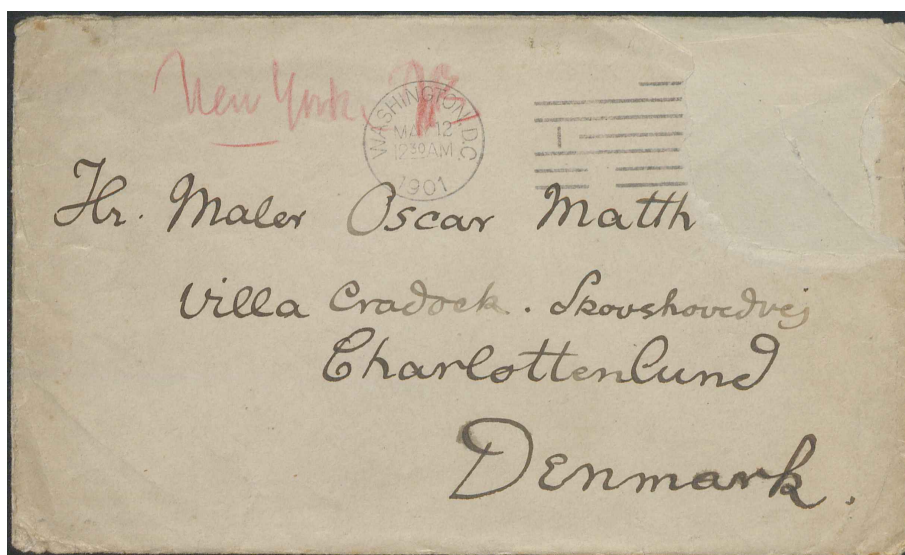
² Century Magazine.

Se Willumsens skitser til Sandmanden (1901)
J.F. Willumsens Museum, Acc 1371-1382, Inv. 737

³ Willumsens to akvareller Pige dækker dug i det grønne (1901) er sandsynligvis udkast til mælkeplakaten.
J.F. Willumsens Museum, Acc 1343, Acc 662

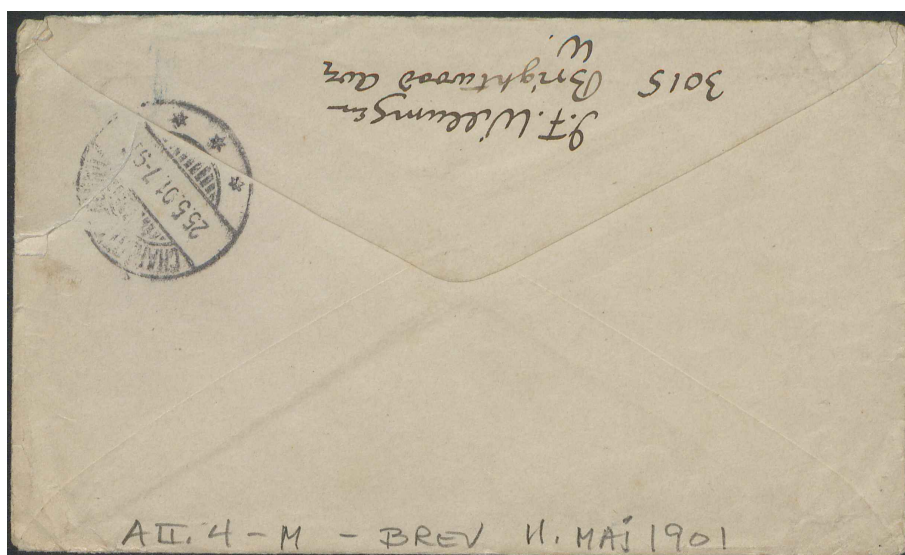
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lørdag d 11 Maj 1901.

Kære Matthias

Du har maaske tænkt at jeg ikke mere gider skrive til Dig.

Det er ikke saa. Jeg har ikke skrevet til nogen før i disse Dage. For naar jeg skulde skrive hjem, havde jeg besluttet, skulde Brevet indeholde noget positivt.

I disse 2-3 Maaneder jeg har været her, siden jeg redet var hjemme, har jeg ikke bestiet andet end rende, rende, jeg tror, jeg har talt med over hundrede Mennesker, og til Ganske uden Gavn.

Jeg havde jo nogle smukke Introduktionsbreve med til New Yorks bedste Mænd. Nogle tog dannet og elskværdigt imod mig, gav mig en Lunch, en anden gav en privat Dinner; men Ingen bragte mig i Forbindelse med Folk, der kunde ~~staa~~ skabe mig en Fremtid. Andre tog uelskværdigt, ja raat imod mig, og jeg gik bort med Øjnene

fulde af Teares.

Langt om længe fik jeg fat i nogle smaa Bestillinger. En Tegning til at sætte udenpaa en A. B. C. En Illustration til et Magazin. En Tegning til en Peakat for kondenseret Melk. Jeg tegnede og skød i det haabefuldt og saa Lyse paa Fremtiden, dog efter kort Tid var Humøret lige sort igjen. Alle mine Tegninger fik jeg hjem igjen, de kunde ikke bruge dem. Da jeg senere saa hvad de kunde bruge, blev jeg meget forbauet; det var Makværk de vilde have.

De har her den forbandede Skik at give den samme Opgave til 4 Kunstnere, de vælger saa En og de andre kan faa 10 \$ for Udlæg. Lær ikke Danmark sligt.

Du kan forstaa at jeg var Fortvivlelsen nær. Jeg maa være for gammel til at rejse ud. Jeg kan ikke nu tage de Knops som Verden giver, paa den Forhaabningens

Baggrund som Ungdommen kan. Skal man emigrere skal man begynde fra nederen af i det nye Land, og arbejde sig op ved at tage Chancerne.

Jeg tænker paa at komme hjem og resonere, for bruge ti Aar af mit Liv, til altsen "Pot Boiling", som de her kalder det, kan ikke gaa an.

Men for en 8te Dages Tid siden kom Fru Roche-Smith op til New York for at tale med mig, om jeg vilde gøre de fire Relieffer færdige til Sherman Monumentet. Efter nogen Underhandling og efter at jeg havde været nede at se paa Sagerne, blev vi enige, og jeg bor nu hos hende i Washington. 3015 Brightwood Ave.

Det er et Arbejde som vil tage Maj og det meste af Juni.

Jeg havde tænkt mig det kunde blive et Par behagelige Maanedes, hos en elskværdig Kone, men det bliver ^{det} vist neppe; thi han er vanskeligt

at have med at gøre, og betragter mig vist nok, som et nødvendigt Ondt, der skal røre ved hendes Mand's Relieffer, istedet for at betragte mig som den hjælpende Haand, der skulde bringe en smuk Afslutning paa det engang afbrudte Arbejde.

Jeg spurgte hende om jeg skulde ~~og~~ skulde hilsne Dig. ~~Ja~~ I maa nok være Venner Venner, for hun sagde kun nødtvungen "Ja det maa Du gerne".

Skulde nu dette Arbejde ikke føre til en Fremtid, saa rejser jeg tilbage til Europa, og ser om jeg kan tage min afbrudte Karriere opigjen.

Jeg kunde have lyst til at male et Bjerglandsskab fra Sweitz, eller en vild Skovregn i Nord Sverrig. Gider Du rejse med, eller kender Du en anden som vil, En Ven og Sympatiser.

Endelig har jeg det legemligt vel. Haaber at Du og Kone og Børn ogsaa har det godt. Mange Hilsener til hele Familien.
Skriv snart.

Din Ven

J. F. Willumsen